

हृन् कृतं तां शाखामुदक् क्षित्वा गार्हपत्यचितिस्थाने क्षारमृदो निदधाति ॥ ऊ-
 षदेवत्यं यजुः हे ऊषस्ववृष त्वं संज्ञानमसि पशूनां सम्यक् ज्ञानसाधनमसि पशवो
 हि ऊषदेशं घ्रात्वा लिहन्ति । तथा कामधरणम् कामान्मनोरथान्धरति सम्पाद्य-
 तीति कामधरणं यज्ञद्वारा कामसम्पादकत्वात् । अतस्ते तव कामधरणं कामसम्पा-
 दनसामर्थ्यं मयि भूयात् अस्तु । यद्वा श्रुत्यनुसारेण व्याख्यानं ते तव कामधरणं
 पशवः मयि भूयात् भूयासुः यतस्त्वं कामधरणं पशुवृषं संज्ञानं सम्यक् ज्ञापकमसि
 उल्वसम्भवात् पशवो वाऽऊषाः पशवः कामधरणं मयि ते पशवो (२१.) भूया-
 सुरिति [७.१.१.८.] श्रुतेः उल्वभिप्रायमेकवचनमुल्वस्योपोत्पन्नत्वात् ॥ का° [१७.
 १.६.] सिकताश्चाग्नेर्भस्मेत्यूषवत् । ऊषवत्सिकता निवपति ॥ सिकतादेवत्यं यजुः
 हे सिकतास्ववृष त्वमग्नेर्भस्म भासकमसि सिकतास्योऽग्निरत्युग्रो भवति । अग्नेश्च
 पुरीषं पूरणमसि पूरयतीति पुरीषं पिपर्तेरीषकप्रत्यये औणादिके उदोद्यपूर्वस्येति
 [पा° ७.१.१०२.] उदादेशः । भस्माभिप्रायमेकवचनम् । न वाऽअग्निः स्वं भस्मा-
 तिदहति । अग्नेरेतद्वैश्चानरस्य रेतो यत्सिकता इति च [७.१.१.१:१०.] श्रुतिः ॥ का°
 [१७.१.७.] परिश्रिद्धिः परिश्रयति पूर्ववदेकविंशत्या चित स्येति । एकविंशति-
 परिश्रिद्धिर्गार्हपत्यस्थानं वेष्टयति पूर्ववदिति प्रदक्षिणामूर्धास्ताः खननीया इति ॥
 परिश्रिद्धेवत्यं यजुः हे परिश्रितः शर्करा यूयं चितः स्थ चीयन्ते भूमौ प्रक्षिप्यन्ते
 इति चितः भूमौ क्षिता भवथ परिचितः स्थ परितः सर्वतः स्थापिता भवथ ऊर्ध्वं
 चीयन्तऽइति ऊर्ध्वचितः ऊर्ध्वं स्थापिताः सत्यो यूयं श्रयधमिदं गार्हपत्यायतनं से-
 वधम् ॥ ४६ ॥

अयं सोऽअग्निर्यस्मिन्सोममिन्द्रः सुतं दधे जठरे वावशानः ।

सहस्रियं वाजमत्यं न सप्तिं ससवात्सस्तूयसे ज्ञातवेदः ॥ ४७ ॥

का° [१७.१.८.] मध्येऽर्धवृहतीश्चतस्रो दक्षिणोत्तराः प्राचीरुपदधाति दक्षिणत
 उदङ्मुखं सोऽअग्निरिति प्रत्यृचम् । ततोऽर्धयुर्मण्डलादक्षिणे उदङ्मुख उपविश्य
 मध्ये चतस्रोऽर्धवृहतीसंज्ञा इष्टकाः प्राचीः प्राग्लक्षणा दक्षिणोत्तरपङ्क्तयोत्तरमार-
 भ्योपदधाति अभ्यात्मं चयनमित्युक्तेः । ऋक्तुष्केणैकैकाम् । हस्तदीर्घास्तर्ध्या-